TECHE UDINE

MANOSCRITTI

FONDO JOPPI

Manoscritto n. J_MSS_0634

I manoscritti che compongono compongono il fondo, assieme alle migliaia di testi a stampa - compresi rari incunaboli e cinquecentine - il Fondo Joppi, sono quasi esclusivamente di interesse friulano. La raccolta si è formata nell'arco di una sessantina di anni grazie alle ricerche di Vincenzo ed Antonio Joppi.

Collocazione:

Biblioteca Civica "Vincenzo Joppi", Udine - Inventario dei manoscritti del Fondo Joppi
https://www.techeudine.it/fondo-joppi
https://www.sbhu.it/

(inedito)

~ 1567. ~

634 ppbi

De munienda Urbe Venensi Joannis Bapt. Amgonij cancell. Commentarius.

Libet hoc loco, ut gratiam ab vij meam, qui pub. monum. aliquando legent scriptis mandari et in unum ea omnia conferri, quæ de munienda Urbe statuta decreta, et acta sunt extremo superiori anno et hoc vicunde, qui erit a Virginis partu sexagesimus septimus supra millesimum quingentesimum. Quæ quidem mi vt præstanda illud studio de quibus, et cum certam veritatis testimonium scripta continerent nostra, tum vt infinita posteritati (si modo illa tamdiu extabunt) vij, qui in his Orbis rat. clam hoc habuerint. Singularem Ven. Reip. post Hominis natos clarissimæ prouidentiam, et munificam erga Deos charitatem ac benevolentiam et videant omnes, et admirentur. Quod si qui erunt, qui illustriorem præterea pigeat, vij sic cogitare debebunt, me vt in alueo illo, vt certa Oratori Arti fidei habeat, præstare fuisse: quod in eruntius Venetij publicus rem totam pernouerim, et tantum non eius tractationi interfuerim sic in alueo, vt splendoris multum habeat Oratio Ars, nec elaborasse me admodum nec si elaborarim satis commode assequi potuisse.

quod à politiorum studiorum ratione ad agendi solertia
plane adolescens Bergomus, faciendâ, atque ornandâ ora-
tioni vacui ac liberi temporis minimum tribuerim. Ini-
tium autem narrationis huiusmodi faciemus.

Munita iam magna ex parte nouis mœnibus propugnaculis,
et Fossis Bergomo Vrbe in Gallia Cisalpina, cum Fabri,
qui Venetam Reip: administrant, eius Imperium ui-
derent, quia Forilibiensis Pagus Bergomensi agro quasi
ex altera parte respondet, quod nullis communitum aut
septum fossis, quibuscumque hostilis impetus in cur-
sionibus penitius patere, Reipu. Publicam, ea in re pro-
inde se habere, atque eos qui Rempublicam quidem di-
gessere annales suum, pectus uero nobilissimam
corporis partem neglexerint in eam principem curam
incumbere cepimus, ut eo quoque ab latere, quod
quidem proram Imperij, quemadmodum alterum
illud puppim appellant, nil non cumulatissimis portis
fortibus Italiæ certa aliquando ratione stabiliremus,
atque in tuto sisteremus. Minime autem mirum
si non solum quos paulo antè Gallos, et ab his instituen-
dos Gothonum, Vandalorum, Hunnorum, Longobardo-
rum, ceterarumque Barbararum nationum copias per
Forolibienses portas uniuersam pene Italiam,
quasi inundarint, nequam etiam quos superio-
ri etate à Turcis, quos à Germanis postremo,

tam

tum cum Reipublicæ fortunas vehementer vultus, insignes aliquos suis Patres secum vehebant observabant etiam anhelos, quæ bella ab plurimum sequuntur fugæ, exonerationes, exilia, obsidio, direptio, vastitas, vis fœmum item, atque injuriæ, luctus propinquorum, summos volitido atque orbitas, ejeraque discrimina, et duræ conditiones, quibus præsertim populi qui vectus in valido minime vobis mediocriter officii efficiæ volens. Sed istam deinde curam ad solicitudinem valde quod Patres amici cum Hojusmodi Menenii Qris Marcii Procuratoris, qui summa cum autoritate Legatus omnem continentis oram lustraverat vehemens ad id curandum cohortatio: tum de vigetho in Pannonia finibus Munitissimo Oppido ab Imperatore Turcarum expugnato, et capto Numbius acceptus Grant tum in Principis Collegio sex Viri, qui Reipub. in senatu negebant. Matheus Bandolus, Hieronymus Primanus Marci Procuratoris, Hieronymus Lauri, Nicolaus Pontis, Marinus Caballus et Hieronymus Superantius Equitis. Grant itidem quinq. Viri, qui in continentis bellicos Cæremoniæque et Vectigalia Procurabant. Andreas Badoarius,

Augustinus Barbadicus, Marcus Pasculus, Hie=
ronymus Maurocenus, et Franciscus Bernardus.
Ÿ cunctis nr̃ferentibus mense Octobre
senatus consultum factum est, ut publicis li=
teris continuo evocarentur Vendæ Militiæ,
Princeps Vin. Sforcia Pallavicinus omnium
copiarum Pr̃fectus, Astur Balionus omnium
levis armaturæ Dux Hieronymus Martinengus
tarmq; Equitum cataphractorum et Sperditum om=
nium pro ordinibus Ductor, ac Julius Savornia=
nus itidem Equitum Ductor, ut eorum consilio et
rei militaris scientia tanti ponderis negotium
conficerẽt. Perceptis, datisque ex Senatu
consulto literis Pr̃fectus, Ducesque
die statuta adfuerunt. Post eorum Adventum
nr̃ confestim in Collegio Patrum tractari
cœpta est, et deinde ad tantæ rei ut par erat
cognitionem dierum aliquot mora interposi=
ta, intra quos Sforcia Pr̃fectus, et Astur
mutatis ad celeritatem Equis ad invisendos
Forilulij fines properarunt. Dum ea geruntur
Duces haud faciens; illud in causa fuit, quod
Martinengius cum Morenico Legato non
ita multo antea ex ea Provincia

Provincia vrbicus: Sauorniamus vero ex Vtini Principibus natus vitæ finem inierat, adituq; excusatus in ea Regione per dies fuerat. Hæc dum agebantur, grauis interea rumor apud Vtinenses sparsus est, satis illi quidem constans, licet adhuc sine auctore, statuisse Reipub: vrbem Vtini tantum communiri, magnam Foribus ciuium imminere ruinam: non Forum: non curiam: non Palatia: non deorum templa tuta satis esse: Vbi demum uniuersa exercitum, atque expeditionem iminere. Quibus commoti Reipublicæ Vtinenses qui tunc erant ex publicis vbis magistratibus mox quam primum Venetias, vt quid ageretur, deferrent, diligenter pernoscerent, eosq; literis certiores facerent, contendere iusserunt. Baliones interim, postq; eum Palatinum accelerasse itineri Venetias vrbem. Ab eorum vrbe agi nunquam vt cepta: et quod non idem omnibus sensus inesset, plures diu in Collegio Patrum mutuis inter se diuersæ contentionibus agitabatur. Tonum sententiæ fluctuantibus

omissis, à quibus inter Receptandum quidam
deficiebant, huiusmodi fuerunt Sfortia Festus,
ut in Declini ad meridiem monte, quem Vulgo
Divi Helid vocant (abest is à monte Falcone
ad tria passuum millia, ab Vtino ad viginti)
castellum in primis excitant, septem Iunis
ad præsentem vi militaris usum communitum,
ac deinde in extremis Vicorum Vtini partibus
Fabrum arbitrati munitissimo Arce, è Reipub:
esse censebat. Bolionus, et Martinengius
Vtinensem Vrbem, qua nunc iusto erat magni-
tudine, muniendam consulebant, Savornianus
veris Strassoldum muris, propugnaculisque
altandum summopere suadebat. Aequi Divi
Helid Montis ut muris, et munimentis instruerent,
ob id ex usu, et commodo Reipub. esse dicebatur,
quod ad extremos eius confines positus; quod
mari, et tantum flumicium in mari labentem
proximum habent: quod intercipiendis com-
meatibus, præsidio, hostibus nocendis idoneus
valde sunt, nemique pariter, et Pedem facile
posset. Strassoldum ut præmuniatur, expedit

Senatui

Senatui de causa disceptabat, quod natura
situque inexhaustis paludibus circumspectum,
haud longe a mari, fluvioque in id influente
abesset: quod Aquileiae proximum, quae in-
cumbentibus olim barbaris imposita fuit: quod
alienae demum ditionis agro imminuit.
Sed utinam minimis molibus, munitionem
aedificandi, ejus praecipue rationibus contende-
batur, quod in lata planitie situm montem
haberet in intima sui parte; ejusque arcem
ad loci munitionem egregie superstructam,
quod nullus editior ei locus unde tormentis quas
posses, impenderet: quod alenae fons exercitum
obsidentem negaturus esset: quod Brixia in Provin-
cia Rhaetica in umbilico Regionis posita, fidelis-
simorum civium, atque optimorum numero
instructissima esset: quod ampla in ea annona
Rhaetorumque sparta protendi possent: quod lon-
ge porro a finibus abesset, ac detritis ejus
omnibus, per quos aditus barbaris in Italiam
est, insideret: quodque demum post a, quae
propiora Venetae Rhaetiae vicina respicit, alieni hosti-
bus aegri nihil haberet. Haec cum dicerentur, in

tanto nonicetur. Datur in id demùm consilium,
uti Urbs Vrinensis muniretur, inclinari uide-
batur. Quam quidem ad rem eo propensiores
erant, quòd duo olim esse Metaurensium Prin-
cipibus, quorum alter non ita multo ante
hoc tempus præfecturam omnium Reipublicæ
~~partium~~ copiarum gesserat: alter uero multis
ab hinc annis Reipub: Militem. Imperator
excellenti laude, et gestorum rerum gloria flo-
reret, ut munitior omnino ea Urbs sicut ante
rerum Reipub: fuerant. Accesserat ad hæc
M. Pisonij & tormentarium militum Præ-
fecti præsentis militari uirtute uiri opinio, quam
superiori anno Catanij moriens reliquerat, quo ego tempore Prætorius scriba
Cancellarium uocant. Catanini Prætoris, Præfecti
uirorum clarissimorum iussu literas ea de
re ad Principem dedi. Venum enimuero suspen-
sos, atque solicitos eorum animos reddebat,
quod subpostea à quibusdam dici cœptum est,
Reipub: inanem laborem captura: frustrare
thesauros insumptura, quod ar libem munis,
muribusq; cingendam defutura plane essent
omnia

omnia, nũ nẽ quidẽ certe mercabili prẽtio
coẽmendo: careñ quippe eam ad millia pasꝰ
multo non solum saxea, et ligneæ materiæ,
sed tenaci quoquẽ creta, et sabulo; efficiqꝫ
uti maxime cum impendio haud quaquam
possit operi ut suppetant calcariæ, et lacunæ
fornaces, coctoraq; ad tantum conficiendum
opus necessaria, et opportuna: solum ad hr=
bem positum non cohæreñ: glarea tamꝰ
et calculis obtegi: quod nec adeo firmum, et
solidum his, qui nõ superstructa molitionẽ
nitium faciuñ facile sint: Aniculorum
ad fastimibus conficiendis quosi notum, aptumq;
esse: putealem aquam deficiuñ: perennẽ
flumẽ, quod Vrbẽ præterlabatꝰ, nullum esse,
et ut ni pauca conferam, eam prẽtẽ quam
cælo, quod cum alijs commune habeñ, conũ
plane rimibus igne, aqua, tẽno. Præter hæc
illũ quoquẽ incommodum adijci dicebatur,
Vrbẽ facile inhærendi posse, quo minus ad
eam comeatus, et præsidia deduci possint,
quod a mari portubus, fluminiq; longe

obsit. Ad hæc efficienda incommoda cum
nō medium adhiberi posse aliquatenus ui-
derentur, si priusquam munimenta opus Rei-
publicæ aggrederer, lato abacto annis ex Tri-
uento deniatur, cuius deducendi quadraginta
ab hinc annis initum consilium fuerat nouæ
indies commiscebantq; rationes, quibus id quoq;
arduum, multisq; difficultatibus obnoxiū
dicebat, inter quas principium hæc erat, quod
is sinus rapidus et procellosus sit. Hæc
dum Venetijs agunturi, Veni interim cuiq;
timor incesserat ægris nūtijs materiæ et cō-
mentorum apud eos inopiam esse. Patriq; re-
verenti, nō eo regenti, uti castellum tantum,
sed Arx erigeret; communisq; ac priuata
nō detrimentum, et iacturam ea de nō face-
ret. Quare habitum a regente nimis cautis
consilium fuit; eoq; de cōmende Bratorū delec-
ti cum mandatis publicis ad Regio Ve-
netias se conferens Bernardinus Amadisius,
ac Petrus Pencotius huiscontuli, et Iacobus
Brambilla, e Populari ordine uir. Eodem
fere

sén tempor' Patrū permultis, quæ in medium afferebant, difficultatib⁹ permoti, eā de rē literas ad Magistratum Vtinensem in hanc sententiam dari decreuerunt, ut quoniam Vrbis communitioni faciandæ plerāque omnia defutura assentiant, curaret is adhibitis Peritis, solertibusque hominib⁹, ut senatus quam diligentissime certior fieret, num ea calcis, lateum, cretæ, argillæ, lapidum, lignorum, ceteroq⁹ rerumque difficultas foret ut quò minus opus exigendum, determini impendio Rēp. deberet. Ad hæc quoque Vrbis ut Fodi faciendi ad solis ingenium exquirendum mandarunt. Erat tunc Vtini Magistratui Franciscus Duodus spectatæ fidei virtutisq⁹ et diligentiæ Vir, qui cum ad exactam rērum omnium notitiam habendā nihil prætermitteret Patribus demum rescripsit, ad Vrbem propè magnam esse cæmentitiam, ceteroquin quæ lapidum copiam, tum eorum qui compagi munorum adhibentur, tum alioqui qui ad materiem calcariam exigunt, nec opus profecto foret, ut ad ea mœnibus ampliandis ullo Reip. sumptu certi hominis

mittantur: Terram munitione faciendâ, instruendâque ineptam haud esse: enim, ut illâs fodinis ad copiâ latentes, eggentque ducendos abundant: signationis quantitatem aliquantulum gaudeo negotij fatturam, quod emendâ arboris uis longè ab vltâ absit, sed fieri nihilominus haud nolle magno impendio posse, ut speremus etiam materiés Turris Natisone, ac Tilimento flumijs conuehat. Relictis in Insulâ prò Collegio Duodi literis cum ab vrbe abesse patrem intelligerent, quid opus interpellarent impedimento fuerit ni eam sententiam induunt, ut nouis propugnaculis, et muribus Venetum munitissimum fiant. Non omittam hoc loco illud dicere Venetam Remp: quo nihil hac tempestate admirabilius orbis terrarum habet, in eo principuè munere, quod omnium præstantissimum est unam excellentissimam: facultatem illam intelligo ceteranum omnium facile Principem, quæ Ciuitatum procurationem sibi uindicat, et regendi Imperij munere præposita est quam ciuilem rationem, et prudentiam

appellant

appellant Bellicarum, atque Urbanarum unum
scientia, et tractationē contentam. Hac etenim
facultatē Duū, et Magistra prudentissime
ij censuerunt moderatissimē Reip: quoque
intra fines se continens suos iusti imperij
laudē semper cepere Principes antetibē,
rationibus haud conducū, ut aliena ditio-
ni propriorū sua: quāue post se alieni mu-
nitum agri quicquam habēns, adid dili-
gēret tuer. Hac quoque Duū, et administra
sapientissimē ij monuēre loca ni primis
celebria Oppidis, mœnibus amplioria, et
tutiora faciendas esse, cum stabiliendi Im-
perij causa, tum proximis e uicis homines
confugientium tuendi, et retinendi gratia,
eamque ob non oportere in primis quasi cor-
poris cuiusdam ualidi formam institui, quod
deinde, ut status et Reipub: rationē ferant,
ualorum, et propugnaculorum quasi brachio
instrui, et firmari ualeat. Accedit ad has
illa quoq; cogitatio esse usu bellorum informa-
tas arces, castella, uallosq; quantumuis
munitissimos nouis disciplinā militandi

arbitrio, summaque Brundusii nullo fere negotio hac tempestate expugnari, capi, dixi: amplas uero Vrbes (eo modo fit munitionis sint) quamparuissimas id periculum post hominum memoriam subijsse. His ita dispositis, ac cogitatis unicuiq; Patrum collegio placuit, ut Prætores, Brundusij scripto sigillatim sententias de re tota consignarent suas, cum ni[hil] nihil integra nisi, exquirig Senatus nobis tas explicari posset: quod quidem ab eis diligenter, accurateq; factum fuit ad xiius: cal: Decembris. Mihi Senatui proponi ergo erat, quo quidem die, partim etiam postridie ciuitati, fieum militarium prætectorum opinionis: Vbini prætenta principes, quos supra memorauimus Iordanis Vrsinij olim Reip: pedarium copiarum præfecti, et Pusonij sententia. His adscitis sex viri prætorij postea unum Manium Caballum, et quinque viri inter Hieronymum Mauronenum, et Franciscum Bernardinum vocationem in hanc sententiam tulerunt, ut quandoquidem per opportunum aliquem locum in Foro Iulio ad præsentem militaris artificij rationem communiendum e Rep: esse censebant,

Senatus

Senatusconsulto diligentẽ Vrbs Vtinensis, in
qua eo minori civium, et populo, quo potens
damno ac Reip: impendio nonum est quod
eius fieri possẽt, amplum maniminis genus
instituẽs, ut tenuato deinde senatui faul-
tate consultius decernendi, qua forte, mu-
nitũ esset aut: munimẽti genẽo forma
atque amplitudine duci, et esse tuti deberẽt.
Cabellius contra, Mauroẽnus, et Bernardinus
communis sententijs tuebẽtur ut quoniã
sine maximo ac inenarrabili Reip. sumptu
longo aut malorum annorum intervallo
id fieri haud posseat, tantã rẽ tractatio,
et consilium ne aliud commodius tempus ni-
cerẽtur. Rẽ utinq; cũ his conciliabus qua-
tẽ vocato senatu acriter agitata, et demũ
nono cal: Decem: prior rogatio rẽceptus est.
Postridie eius diei Principijs iussu Sforciã pre-
fecto, ut ad nonas cal: Decem: unum Venetias
se conferret, publicã litterã persequtũ sunt.
Discessus autem is Ducũ Patrum permissu
pauris antẽ diebus scriptum itidem suis Ma-
gistratibus Patauij, Veronã, ac Vtini, ut Ba-

hons, Martinengio, et Saxonianis idem mandauit. Adfuit ij ad diem dictam; itaque consuli diligenter cepta est, quid principi extruendæ nouæ ædibus Vrbis ratio, quidue quæ forma adhibenda esset. Verum interim pergraui in eius ruinosa antea sparsi in hanc fere sententiam audiri cepti sunt, dempsisse haud idoneo tempore opus aggressi, pene infinitis incommodis plurimis, et difficultatibus affectum, quodq; immanis auri pondus requirat: quatuor decies centena numerum millia, et eo amplius in id operis dempsisse insumptura; quodq; ex eius dignitate minime esse omittendum iam cepta quod maxime, cæmentorum, ut nunq. omnino mira ad Vrbem indigentium. Quam ob rem ad. 16. cal. Ianuarij rursum Senatu coacto decretum fuit, ne quid Reip. detrimenti facerent, Maiestatue eius imminuerent, si post inchoatum opus quod fortasse diuina, et difficilima, quæ adsentabantur, fierent, illud inhumaniter cogerentur, ex senatorib. Legandum, qui cum Pontifice, Augure, et architectis de in unum prouidendum conferrent accurate pernoscerent, ac deinde ad Senatus

renuntiarent

renuntiauêrunt. Secundum autem ad id munus suffragijs fuerunt Thomas Contarenus, Natalis Michaelis, et Aloysius Morenicus Marci Procuratoris: qui deinde ad 6. cal. Januarij difficilimo annâ tempore impeditissimis obruibus nijs Vetrijs soluentes ad quantum nouo eiusdem mênsis Vinum applicuerunt. Excepti ij honorifice à Prætore, et septem miliis fuêre, qui unusquisque seu Ciuitate comitante ipsis adeuntibus ad tertium ab Vrbe lapidem obuiam iuêrant; deductique ad diuersorium sunt, quod eis publicâ per opportunum paratum fuerat ad Cenobium Societatis Iesu: quo in loco septem miliis fere quotidie officij causa eos adeuntibus atque omnibus honoris genêribus liberalitêr hospitantibus usque ad discessus diem libentissime sunt commorati. Venerunt cum illis unâ pariter unus Sforziam Prætorium aduersus, ut dicebatur, rebellem laborantem, belli Duces, quos supra mêmorauimus omnes, ex præsenti Moretus quoque Calaber, et Melinius, hic Brixianus, ille Foroiuliensium pro eorum militum Tri-

bunus, mensorũq; qui, et architecti complures.
Postridie, et in sequentibus diebus Balionus, et Mer-
kinengius addictis legatorum iussu fossioni
operis diligentissimè exquirẽdæ egerunt, quale
solum, tellusue undequaque ad Vibem foret
infinitis propè ad labra, alueũ, et ima fossæ,
quæ mœnia Vibis cingit, foraminibus, lacus. Hęc
Principis bellè diuersa cura fuit. Huic proxima
ut hominũ in mercandis Vrbibus, munorumq;
ambitu designando solertis, mœnium circuitus
dimensionem, ichnographiamq; Vrbis fieri cura-
rẽt. Legati siquidem muros circumiẽ, Turres,
fossas penitus; perennẽs ingis aquæ puteos
metiri; prata, agros, omnẽq; Vrbi proximos
inuitẽ: Fabros, lignatores, Fuscarios, quis
flumina arcẽri diriguẽ, aduehiue scirent:
corticum Sabraculos, calcisq; excoctores, la-
pidum Fossores, aliosq; artificũ ac nauo-
industriosq; hominũ ex domibus, et officinis
quæssẽ, quæ cuiusq; artis, quæ conditionis
sint; quibus cementorum, lignorumq; paran-
dorum ideneitas esse cupiant, indagarẽ: ope-
rarũ, plaustrorum, iumentorum numerum

quæq;

quęvis nullam cessationem faciũ, nihil denig
intentatũ aut inexploratum pręterim : Hęc
dum pręsenti animo à legatis bellicis pręfectus,
et architectis geruntq, toto intera civitas oc=
cupata esse, omnis officium, studium, diligẽtia
pręstare, deferreq, ut quo quidque in loco materia,
et cementorum ręperiretq, quę item aurum, et
operandũ, quę lignorum ad formas conficiendas,
quę lapicidinarum ad saxorum vim eximen=
dam, et comparandam : quę arena fossilis,
et fluviatilis copia esset : quinti denium cũ
assuetique hominũ forent ad illa convehen=
da, propiora, ubi exhibenda, legatis innotesce=
ret. Quodq, bonum, faustum, fortunatumq.
civitati universæ sit, compertum est demum,
non tantum ad aggerẽdũ, vallosque extruendos,
habendosque cuniculos, arenã, saxorumque om=
nis generis facultatem, et copiam prębendam
terræ solum appositissimum esse : Sed (quod
primum etiam indigens credibile, expectationemque
hominum superavit) saltus circumquaq ad Urbem
pedum quinum defossus ręperitum est, saxea
intus crepidinẽ tricenũ, et amplius in profun=

ditatem pedum continēt subesse, Vbeng totam
tuba in planitie positam quasi saxei montis
substructuram habere. Quod quidem eo gratius
accidit, quod non amplius opus futurum sit, ut
ad hostium aniculos excipiendos transuersi cuni-
culi fiant, cum his actibus, eaq ni Vbs oppugnari
minime neguēat. Qua n etiam sit, ut propugna-
culorū et meniū fundam minus profunda iaci
sine vllo incōmodo possint. Quod autem ad aqua-
rum usum attinet præter illabentis hyperiori ex parte
Tuni alueum, perennemque riguos per tubulos
fontem influentem, inspexerunt legati quinos
intra Vbem profundioris haustus, et mira anti-
quitatis puteos a Raymundo olim Aquileiensi
Patr: instauratos, qui singuli ad quadrigentum
et amplius pedum altitudinem demensi sunt.
et prætereā puteos, ac cisternas publicis, et
priuatis in locis, ex quib electro purior aqua
emitt, ad sexaginta. De ligneā materie cum
diligenter itidem quæsissent in Tergesti, Nemus
et diuisa montib densissimos silvas ingentis
proceritatis arborum, quæ ad quamuis muni-
mam munitionem faciendam materiem suppe-
ditan

litaū abunde possimꝰ, ni amor luminis tolli pe-
uūdigiannt.: Caronum quoquē, iumentoꝝ,
aliquē operarum, quos ut acerbē nec postulēt,
nec exigant. Defuturꝰ tamēn haud quaquam
sim, nim ꝙ multam esse deprehendēmus.
Quod vero ad uēctum, ligonam, et uēligni
genus illum esse pernouimus. neq; quic-
quā ulterius exigeti sane posse, nisi id quod
animale, ut stabulos fabricasse Dędalus
dicit, et de Vulcani tripodibus vētatu Homē-
rus, cuiusvis, quis forte exigat. Ex his, alijsq;
factum ēst ut legati Solē clamis perspexerint,
ęclus hor, Regionēmque ā Cęsaribus olim multa
non adeo, ut quidam asseuerant, imparata-
abijsse, quā ad benē ac beatē uiuendum
neq; quiui solent. Et uero suos
Cęli clementiā, suā aquarum salubritatem,
suā bonā bonitatem, seu cęlestem spem, quā large,
liberaliteq; natura ciuitatibus largiri Soles (ut
omittam inbenim splendorem, et clanitatem
ciuium ingenia, et opes) iam indignam haud
profecto esse inuenios, quā omni artificio, ac
mole munorum, et quibuscumquē pacis, et belli
ornamentis instruat. Post hāc legati cum nec

materiei, et comendum honesto impendio comparandum ndégnatur, nec ad communitionis opus aliud seu quicquid necessarium deesse videat, munimq. ambitus descriptionibus accurate expletus foret, postrémam militarium Dum curam in meatium vallorum, ac propugnaculorum ducendum circuitu, crassitudine, intervallis, subterraneis, et fundamentorum solidum deprehensione diligenter perpendendis, maximi nisi quid forma adamussim lineis ductis describendo esse visum est. Quod quidem ab eis nactus curatum, confectumq. est subductis etiam rationib. quot libr: aeris pondo ni id operis impensum esset, quod labori num adiungendis, millium summa conficeret competeret. Quod vero ad Pelliconum Prefectorum, Tribunorumq. de munimenti forma sententios attinet, id unum exploratum nobis est Balionum, et Mantinengium ni eo convenisse, ut munitum ambitus ab introitu novus, nullaque ex parte ndivinus tribus, et decem pedum amplis munitus propugnaculis, ac turribus duce rez; fossaq. ac profundiores fossæ fierent, egger construerent: quosdam vero ex tribunis, et

Architectis

Architectis, uti vetera nostra instaurarunt, consuluisse:
Boibus Januarium cum Legati titulum ferant,
Cornelius Frangipanis, Hieronymus Mutius iuris-
consulti, Jacobus Valvasonius, Prodocimus Sbroia-
dius, Hieronymus Manimus, Nicolaus Honori-
bus, et Joannes Sabius Viris septemviri, quibus
Magistratum gerentibus supra memorato omnia
gesta sunt, magno habiti sunt civium num.
Legatos ejus, et militares Praefectos emuere-
runt, et Cornelius Frangipanis iurisconsultus,
atque idem Orator optime eloquutus publico
civitatis nomine huiusmodi Orationem habuit,
quam ille Etrusce optime, nos latine ut potuimus
Cum multis aliis argumentis, et dignis civitas
Vra mirum in hunc temporis de Evangelistine
nostra Rep. Ligae charissimamque habeat gentil,
tum hoc tempore Legati viri clarissimi ad ipsum ne
amplius, et vicinas declaratum plane nobis, apperet
et palam quasi nobis cernit. Nam cum Sapientis-
simus Senatus Vester, qui perpetua quadam pro-
videntia affluentissimum Imperium suum
administrat, Regiones Vras, quae undequaque
patens, atque immanita est, prementissimoque Pon-
ticum, Tunetanumque praesertim Imperatoris, qui

" mi dixt nobis propicias sis, inferasq; imminentes
" prospiceret, prudentissime is decuit uti nouis mœ=
" nibus, ac propugnaculis, absquè ulla ædificiorum,
" priuatarum earum ruina Vbis nrę communiret,
" uti sub seo nos imperio seruant defendant, ac
" tuant: Quas ex nr nos sanè pro eo ac debuimus
" minisicam lętitiam cepimus. Atque utinam
" quoquè idem Senatus præcipuis, certisquè oculor
" sensibus, qui nos legat, estis, qua id ratione com=
" modissimè, ac diligentissime fieri posset, deberetq
" quam diligentissimè perspicer. Quam ob rem
" nos in præsentia non soli tantum extremitatem
" adaggeris, nabisque incendos apportam perue=
" dixis, sed in ipso tellure uitero immotisis, lapi=
" dum quasi uenos quosdam ad manus, ex propugna=
" cula excitandos emittis perennis scatentium
" lympharum fontes ad omnem opportunitatem
" impenistis nemora demum ad materiem abunde
" suppeditandam cum his nouis nobis, quæ ad am=
" plum muniminis genus instituendum spectant,
" large ut liberalit suppetant nouisti. Vt ueri
" amplum idem legat, fiat, quam maximè con=
" uenit, cum tribus Provinciæ domicilium, ac
" diuersorium: amplius cum omnium, quæ uestri

mi

" in Italia suis, atque impensis sunt, primus obex,
" et munimentum Barbaris oppositum: amplitu=
" dinem cum totius Italiæ finitimum propu=
" gnaculum futurum sit, ijsdem planè rationibus,
" ac consilio paratum, quo à Romanis olim
" Aquileia erecta est, qui eam ob id amplissimam
" construxêrunt, quod hîc Regio esset aperta, ac loca,
" et quasi porta patens sit, per quam Barbari na=
" tiones in Italiam irrumpunt, ac victus est Beato Elu=
" sio, quibusdam quasi scalis et gradibus ad illus=
" trium Gentium oram ascendam deservunt, qui=
" modo dum de Gothis, Hunnis, Vandalis, Lamo=
" nibus, ac Germanis possimus memoriæ proditum
" est. quam ob rem decêret profectò, ut tanquàm om=
" nino esset, ut Itali Principes eum, quemadmodu
" fructus et commodi ênunt, faciundi pariter in id
" sumptus consortes fiant: cum hîc tam ex,
" quam in vestri Imperij quasi finibus Hos
" prout rebus sit futura. Sed ut tanquàm certè
" Principes hoc mihi affecto, se ostendêrint, nos
" certè minimè vetemur, quin ad communem om=
" nium salutem tuendam opus tam necessarium
" à magnificentissima, ac vigilantissima Rep. Hra
" conficiat; cum ut suus legationis victus nunc=

" tatio ipsummet certissimum Senatus Deorum
" futurum sit, quod nos, et Augustissimæ Dis Marciæ
" Procuratores, et sapientes in consiliis nostris perpetui,
" ac eâ dignitate, et splendore Senatores Vtis, ut
" nostro præcipuè sapientiâ, et Consilio Respub. Vrâ
" mitat, tuto ingrediatur, ac conquiescat. Quo fit ut
" nos in præsentia ex sententiâ vñi præcepto libem
" bene maximis, et multissimis undique obsultata
" inspicienda, quemadmodum est Senatus nostri am=
" plissimus censuit, et vñi, Reip: cura, totius pla=
" ni scalis rationis, et tempora postulant, ad cer=
" tissimam spem exigamur. Hoc enimvero, Civis,
" nobilitas, Populus, boni omnes, utique, atque
" integra mente precibus quisque ob huiusmodi
" immortale in nos collatum beneficium amplicandi
" ni nostro sempiternum in tempus deuincti erimus:
" et quod nos difficillimo tempore tot labores suscepisse,
" maximeque in nos propensam nostram voluntatem nostra
" ostendistis nos nostri laudis, et gloriæ studiosi in=
" censi in vobis omnibus, neuendisque defatigabi=
" mur profecto nunquam, nec satietate defessi unquam
" erimus; quinimo nos, nostraque nomina in animis
" nostris simillime tanquam in marmore insculpta
" generosi, clarissimi posterorum memoria, maxime

Sempiterna

" sempiterna collocabimus. Vobis illustri magnani-
" mi Duci, qui exactissimo iudicio nostra Vrbem
" hanc propter communem omnium salutem com-
" muniendam Patribus auctoris fuistis, quique sollici-
" tudinis, ac labori a legatis nris clarissimis obitorum
" partes fuistis, perpetuo quoq. debebimus, nec unquam
" ab eorum memoria abijciemus: Fortunæ præmi-
" nisq. supplicia pro rei impensæ effundemus, ut
" nobis uictrici, nostra dignam aliquando occasione
" præbeat præclara ea cogitata in lucem proferendi,
" ac perficiendi, quæ in mente nra iam diu concepta
" ad Venetorum Imperium, qui prudentissime id regunt
" et moderant, latius propugnandum intendistis, ac
" dilatastis. Vobis demum una omnibus nos una
" omniq. de præclaris nris cogitationibus, consilijs, atq.
" actionibus vos gratios agimus, quæ animi nri
" uix capere pro amplitudine possunt. Ad hæc
" Contarenus legatus breuiter respondit. Quæ gra-
" tia ergo Deum optimum Maximumque hoc hu-
" manissime declaratam gratissimam sibi, col-
" legisq. suis extitisse. De ea se ad Senatum, ac
" de Vrbe muniendo relaturos; nec ades uideri, quin
" et Reip: commodi ciuium, quos Reipu. ac filios ca-

" rissimos diligit, rationem sit habitura, et Quitos cum
" opus fuerit officium meum, atq: opem in re santa
" alacriter sit prestitura. Ad diem .16. cal: Febr:
Legatum Senatus mandata omnia exhausissent
uniuersis ciuibus seu eos officij gratia ad tria
passuum millia prosequentibus ab Urbe discesse-
runt. Post eorum discessum hic seu sunt,
qui nobis haud re innotuere. Post renuntiatio-
nem ni Regis Patrum Legatis eiusdem ni
senatu renuntiatum ni mensem Februarium
ob id datam, quod eo mense ineunte nouis
quadraginta uiri minimum causis prefecti sena-
tum initum erant. Actum demum id esse
die no: Febr: Vltis sequenti senatu. Sed
nihil prestendo decretum, quod alio animum
uidendi hic: coactos etc. Quamobrem no: huc
Sanctum esse, ut Iulius Sauonianus ni Ioan
Hieronymus Martinengius ni ciuitatem cum reditu
hus legati transmitterent, Sforcia uero Prefectus
Federam adnauigaret &c.

Finis

(inedito)

~ 1567. ~

634. ppbi

De munienda Urbe Vrinensi Joannis Bapt[æ] Amigonij cancell: Commentarius.

Libet hoc loco, ut gratiam ab ijs meam, qui pub[ca] monum[ta] aliquando legent sibi in munum ea omnia confem[m] quæ de munienda Urbe statuta decreta, et acta sunt extremo superiori anno et hoc ineunte, qui est à Virginis partu sexagesimus septimus supra millesimum quingentesimum. Quæ quidem mi ut præstarem illud studio de quisiui, et cum certam ueritatis testimonium scripta continerent nostra, tum ut infinita posteritas (si modo illa tempora exstabunt) ij, qui in his Orbis nat. clum hoc haurient. Singulari in Ven: Reip: post Hominis natos clarissimæ prouidentiam, et mirificam erga Nos charitatem ac beneuolentiam et uideant omnes, et admirentur. Quod si qui sunt, qui illustriorem mentem gerunt, ij sic cogitare debebunt, me ut in altero illo ut certa Orationi Ordo habeat.